

Uleilighed som før. Vil man røre derved, saa lad Raffetolden helt falde bort, derved vil der komme en yderligere Nedgang af ca. 1,200,000 Kr.; men man vil ikke blive staaende derved. Der vil ogsaa komme væsentlige Krav paa at faae Sukkeret frit; Sukkertolden er nu omtrent 5 Millioner Kr., det er en væsentlig Del af Tolden, nemlig en Fjerdedel. Men jeg kan ikke skjønne rettere, end at Kravet om at faae Sukkeret frit, er langt mere begrundet, end det er ligeoverfor Raffin. Sukkeret har i Reglen en Værdi af 40 Dre Bundet, lad os derfor tage 10 Dre, som Tolden udgjør, nemlig en Fjerdedel, hvilken umaadelig Vykke for Befolkningen at faae Sukkeret en Fjerdedel billigere. Altsaa, kan man faae dette gjenneført, saa er jeg med til at hæve Sukkertolden. Dertil kommer nu en mindre Ting som Ostetolden; jeg finder de Fordringer, der bleve stillede i det andet Thing med Hensyn til Ostetolden, for fuldt begrundede. Der er ikke Tale om, at Danmark, som er et osteproducerende Land, har Grund til at holde en saa høi Beskyttelses-told for Ost. I andre Lande producerer man billigere og bedre Oste end her, hvorfor saa ikke lade Fattigfolk faae Del i det fortrinlige Næringsmiddel, som Osten afgiver, lad det blive en Bæse saa billig som muligt, den veier da heller ikke noget Betydeligt i fiskal Henseende. Saa er der Sikorierødder; dem fordrer man ligeledes frit; kort sagt, jeg tror, at, dersom man kunde faae alle de Ostter opfyldte, man har, saa vil man faae Tolden reduceret med 10 Millioner Kr. Naar man saaledes faaer Frihed ligeoverfor Kaffe, Sukker, Skibsafgift, Kul, Petroleum, Ost og Sikorierødder, saa er der ikke mange Livsformødenheder tilbage, man har Told paa. Trækker man nu fra disse 10 Mill. Kr. 3 Mill. Kr., som man har Krav paa at slippe for, saa er der 7 Millioner Kroner tilbage, som man efter en rigtig radikal Betragtning, efter en, i Folkets Interesse, radikal Betragtning kunde have Ostter gjorte gjældende om. Saa vil der altsaa være Spørgsmaal om, hvad skal man give Ministeren, jeg vil ikke sige i Kompensation — det er et misbragt Ord — men i Erstatning for de Tab, som saaledes komme paa Grund af disse Ophævelser. Lad os nu blive staaende ved, hvad der saaledes kræves af dette Thing foruden, hvad vi have Ret til; hvorledes vil man erstatte den høitærede Finanzminister denne Nedgang? Den høitærede Finanzminister har selv fundet paa en Udvei, som vi da forresten have peget paa tidligere, det er Besatningen paa haitersk Öl, og man er efter mangfoldige Overveielser og Kassationer af Lovforslag i det

andet Thing kommen til et Resultat, som efter min Mening er det mindst heldige af de Lovforslag, som ere fremsatte i det andet Thing, naar jeg undtager det om Tobaksdyrking. Man er da kommen med Forslag om Ölstat, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa i dette Dieblit, da den høitærede Formand vilde standse mig, hvis jeg indlader mig derpaa, eftersom det ikke foreligger til Behandling. Jeg kan kun berøre det, forsaavidt det vilde kunne faae Indflydelse paa Toldlovgivningen, og i den Henseende skal jeg gjøre den korte Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende tvivler meget om, at den høitærede Finanzminister vil faae en eneste Dre ind ved den Lov, hvis den kommer ud, saaledes som den foreligger. De Herrer ville nemlig have set, at det Öl, som skal beskattes, skal være 2½ % alkoholholdigt eller derover. Efter min Overbevisning vil det Første, som Bryggerne ville have at gjøre, hvis denne Lov udkommer, være at nedsætte deres Öls Alkoholholdighed, og jeg er vis paa, at der er flere, der allerede have gjort Forberedelser dertil. Hvis man vil undersøge det tybeste Öl, som kommer hertil, saa vil man se, at det neppe indeholder 2½ % Alkohol, hvad enten det er Münchener eller Stuttgarterbier, eller hvad det hedder, man vil finde, at det har mindre Brændevinsholdighed end det Fluidum, vi nu have nydt i mange Aar, og som Lægerne have anbefalet som et Lægemiddel; jeg tvivler i høi Grad paa, at den høitærede Finanzminister vil faae Andet end Udgifter af denne Lov, nemlig til det meget store Toldpersonale. Naar, jeg skulde ikke græde, ifald det skete. Jeg vilde betragte det som en stor Vykke for Folk, at de slap for at faae indimuglet i deres Lægeme en Mængde Alkohol i den Tro, at de nøde en sund Drik. Jeg skulde være meget glad over det Resultat, men fra et andet Standpunkt synes jeg ikke, at det er videre heldigt. Altsaa, denne Kompensation vilde jeg — men det er maasse en individuel Anskuelse — i den høitærede Finanzministers Sted ikke regne paa eller med. Tilbage staar kun, ifald man skal holde sig til den Ekklus af Afgifter, som vi her tale om, Brændevinsafgiften. Men, mine Herrer, der have vi ogsaa et Objekt, som kan bære Noget. Dersom man rigtig vil benytte denne Post, vil man se, at den kan give Penge ind, saa det kan forslaa noget. Jeg veed nok, at det skrurer i Ørerne, naar man i dette Thing kommer til at tale om at lægge en forøget Afgift paa Brændevinen. (Modsigelse.) Jo, jeg hørte det igaar blive udtalt fra meget kompetent Side her, at aldrig vilde Folke-